

26.1.4 Tijdshorizon

is periode van tijd waarover een beschouwing zich uitstrekt, van kort tot generaties lang. Het wordt vaak financieel gebruikt, als de periode waarover belegd wordt. De horizon bepaalt hoe ver we kunnen kijken. Maar waar ligt die in het geval van de tijd? Psychologen proberen er wat zicht op te krijgen: maken mensen zich zorgen over hun toekomst? (Het klimaat, vervuiling, job, pensioen..)

Het Koshu Nishiyama Hot Spring hotel aan de voet van de Zuid Japanse Alpen in de Yamanashi prefectuur werd opgericht door Fujiwara Mahito. Gebouw, inrichting en omgeving zijn sereen en rustig, met een rivier, warm waterbronnen, natuur ...

Het Guinness Book of World Records vermeldt dit Keiunkan (hotel) als meest historische hotel. Het is meer dan 1.300 jaar oud, en dateert van het jaar 705.

Het is al 52 generaties in dezelfde familie. Stel je voor, opa Mahito die met trots en plezier zijn levenswerk overlaat aan kinderen en kleinkinderen.

Stel je voor dat er 1 of 2 generaties het niet hadden onderhouden, hun afval er achter hadden gedumpt en hun zakken hadden gevuld. Of dat de toegankelijkheid werd verbeterd met een brede asfaltweg, een ruime parking. Of dat er nog 6 extra hotels werden bijgezet. En souvenirshops. Attracties. Einde verhaal...

Dat is hoe wij met onze aarde omgaan... en de Fujiwaras tonen hoe we ermee zouden moeten omgaan. Met respect (voor de natuur en haar draagkracht).

De Haudenosaunee (of Irokezen) stellen dat voor iedere beslissing moet gekeken worden naar de gevolgen voor 7 toekomstige generaties. Ze willen goede voorouders zijn. Onze politici denken één verkiezing ver, om herverkozen te worden. En 3 legislaturen = 12 jaar. Dat is nog maar een halve generatie. We hebben dus een andere mentaliteit nodig.

Kathedraaldenken

Het is maar een verhaal. Toen in 1865 de grote eetzaal van New College, Oxford, gesticht in 1379 vernieuwd moest worden, was er een geweldige massa goed eikenhout nodig.

Die werd gevonden, omdat na het rooien +400 jaar geleden, meteen nieuwe bomen waren aangeplant. Er werd toen al rekening gehouden met deze toekomstige behoefte.

Bouwers van kathedraalen werden gedreven door hun geloof, en wisten dat zij de voltooiing allicht niet zouden meemaken. Denk maar aan de eeuwenlange bouw van de Sagrada Familia van Gaudi, begonnen in Barcelona 1882, einde tegen 2026?

Kathedraaldenken 📖 slaat op projecten met een zeer lange tijdsperiode, ruimer dan je eigen carrière of je eigen leven. We hebben dit blijkbaar verlerd.

Hoe ver denken we vooruit? Dat blijkt grotendeels bepaald door de tijdsafstand. (In panieksituaties denken we niet (na), maar reageren met primaire reacties.)

Zoveel te verder in de toekomst we over onszelf denken, zoveel te meer onze hersenen ons zien als een andere persoon. De hersengebieden medial prefrontal cortex (MPFC) die hiermee bezig zijn worden dan geactiveerd. We hebben steeds minder voeling met ons zelf in een verdere toekomst. Problemen worden dan doorgeschoven naar Douglas Adams' SEP engine (Somebody Else's Problem).

We zijn dus meer geneigd te zorgen voor ons huidige ik, en voor onszelf op korte termijn. Verleidingen weerstaan is moeilijk, uitstellen is makkelijk. (Klinkt bekend 😊). We zullen liever nu nemen wat kan, dan later (uitgesteld) meer hebben. Die impuls om instant te nemen als het kan, lijkt door evolutionaire erfenis een vast patroon in onze hersenen te hebben. Onderzoek (Institute for the Future, nonprofit org. in Palo Alto, California) vond dat 53% van de Amerikanen aangeeft zelden of nooit over de (verre toekomst' te denken, of over iets dat over 30 jaar kan gebeuren. Liever nú een goed gevoel, dan actie ondernemen of zelfs maar nadenken i.v.m. later. Dit is een reden waarom het eigenbelang het voorzorgprincipe verdringt.

♪ *Toen ik dichterbij kwam zei ze dat ik te ver ging...*

Zimbardo (o.a.) onderzocht hoe tijdsperspectief onze emoties, percepties en acties beïnvloedt. Maar het omgekeerde zou ook interessant zijn.

Wat mensen zich blijkbaar het meest afvragen: wat eten we straks? Dit verwijst naar een tijdshorizon van slechts ca. 4 uur.

We weten dat morgen veelal ongeveer hetzelfde zal zijn als vandaag. Behalve voor de dingen die we vandaag zelf veranderen. Zoveel te verder vooruit iets is gesitueerd, zoveel te meer factoren en onzekerheden gaan meespelen, en zoveel te kleiner onze invloed is. Algoritmen en rekenmodellen over de toekomst geloven (!) we minder dan het weerbericht.

Ik denk dat de zelfvoorzienende mens vroeger wel verder vooruit ging kijken. Maar ondertussen kunnen al onze behoeften in een (muis)klik door een commerciële organisatie worden voldaan. Als dat wegvalt ...

Als je eten voor vandaag hebt, zorg je voor morgen.

Als dit ook opgelost is kan je je tijdshorizon verruimen. Zorg voor 1 à 2 jaar aan basisbehoeften. Gebruik bewaarstechnieken. Leer zaaien. En oogsten. En zaad selecteren en bewaren voor een nieuwe cyclus. Differentieer: gebruik vroege en late gewassen en vruchten. Slacht op een goed moment (te weinig voer voor dieren (en mensen), wintervoorraad, ..)

Als Karp Lykov zijn rogge had opgegeten, was hij van honger omgekomen. (zie 🐭 Wat is zelfvoorziening)

♪ *Ons idee: wat goed was voor ons, was ook goed voor de wereld, bleek fout.*

♪ *De meesten zijn niet bezig met het einde van de wereld, maar met het einde van de maand.*

♪ *Ze is vooraan in de dertig. En vanachter ook.*